

קדוש האזכרות

עיין גיטין נד : ההוא דאתא וכו' ספר תורה שכתבתי, טושייע או"ח ל"ב י"ט, טושייע יו"ד רע"ו ב' ש"ך ט"ז סק"א ונקה"כ.

אי סתמא לשמה – עיין מרדכי הלכות קטנות דף מ"ב ס"ת שכתבו מין, דמייתי מחלוקת ר"י מאורליינש ור' אלחנן אי סתמא לשמה, ע"י חזו"א או"ח ו' סק"ג.

צריך לקדש כל שם ולא סגי בתחילת הספר - ע"י סמ"ג עשה כ"ה דסגי בתחילה ויל"ד לדבריו אי בעי מחשבה בכל שם.

האם צריך להוציא בשפתיו ע"י ב"י בשם הרא"ש, וב"ח יו"ד רע"ו ב' ד"ה ומ"ש צריך לחשוב, ולכאורה לדבריו ה"ה לקדושת ס"ת, ודלא כרמ"א בס' ל"ב.

האם צריך כונה לשם קדושה או סגי ביודע שהוא כותב שם השם - חזו"א ס' קס"ד ג', מחנה אפרים בחידושים על הטור יו"ד ה"ל ס"ת.

האם מהני לקדש האות האחרונה . בני יונה הובא בפ"ת סקכ"ד.

העברת קולמוס לקדש לא מהני . ש"ך סק"ב וע"י פ"ת סקכ"ד.

ב"י ד"ה כתב אר"י אכסדרני דפליג אר"י אסכנדרני בראיה מהירושלמי **בטעם האיסור להפסיק בכתובת השם אי משום כוונה או מפני חשיבות וקדושת השם**, ע"י ברכ"י דתלי לה בפלוגתת רמב"ם ונ"י,

עין רע"א בשם נ"י דהאיסור רק בשם ה'

איסור מחיקת השם ודין כתב מקצת השם

שבועות ל"ה ב', אלו הן שמות שאינן נמחקין כו' מס' סופרים פ"ה רא"ש פ"ד סי' כ"ב, רמב"ם פ"ו ה"ל יסוה"ת ה"ב-ז', טושייע יו"ד סי' רע"ו, חזו"א יו"ד סי' קס"ד.

מחיקת דיבוק בין אותיות השם ובנטף דיו.

מסכת סופרים פ"ה ה"ז, שו"ת הרא"ש כלל ג' סי' י"א, טושייע יו"ד רע"ו סעיף י"א ר"י אסכנדרני בב"י, פ"ת סק"י"ט.

רגל הה"א שנדבק לגג בשם, תרוה"ד ח"ב סי' ע"א. ד"מ בשם מהר"ם פדווא, פ"ת סקכ"א.

מחיקה דרך תיקון. ר"י אסכנדרני שם, פרישה אות ט', פ"ת סק"ט.

קדירת האזכרות. מסכת סופרים פ"ה ה"ב, שו"ת הרא"ש כלל ג' סי' ז'.

שם אז מאדנות אינו נמחק. תוס' ל"ה א' ד"ה בפר"ח, ועי' ד"מ דמייתי ירושלמי דלא כר"ח.

כתב ע"ג כתב הוי מחיקה. גיטין כ' א' עי' נוב"ת חיו"ד סי' קפ"א, פ"ת סק"ו.

מחיקה ע"י גרמא. חזו"א סי' קס"ד ס"ק ב"ג.

איסור תלית השם טעמו

כתב השם שלא בכוונת קדושה מותר למחקו

גיטין כ' א' אמר רב חסדא, תשב"ץ ח"א סי' קע"ז, עי' ש"ך סק"ב ביאור הלכה סי' לב סו"ס ג' ד"ה כמוחק את השם חזו"א סי' קס"ד סק"ג.

מתעסק בכתבת השם, פ"ת סק"ט.

נתכוין לקדש שם שאינו קדוש. תשב"ץ שם. רמ"א ס"ב. עי' הגהת הט"ז שהקשה ע"ז,

נתכוין לקדש שם שאינו במקומו. פ"ת סק"ד.

נכתב בכתב משק"ט ג"כ אסור למחוק. ב"י בשם ארחות חיים .

השם בלע"ז. ש"ך סי' קע"ט סק"א, פ"ת סק"א.

דין הנטפל לשם מלפניו או מלאחריו. ב"י סי' רע"ו ד"ה ומ"ש אלהיכם אלהיהם , ט"ז סק"ז.

איסורו אינו אלא מדרבנן, ט"ז, מ"ב בפ"ת סק"ב שם סק"ג.

כינויים - ב"י בשם ארחות חיים.